

विश्वर्जनात् । तैलस्य वर्जनादेव सुन्दराङ्गः प्रजायते ।
कटुतैलपरित्यागात् शलुनायः प्रजायते । लभते सन्ततिं
दीर्घां स्वालीपाकसमन्वयम् । सदा मुनिः सदा-
योगी सधुमांसस्य वर्जनात् । निराधिनीरुगोजखी
विष्णुभक्तश्च जायते । एकान्तरोपवासेन विष्णु
लोकमवाप्नुयात् । शरणाग्रखलोन्मास्य गङ्गास्नानं दिने
दिने । ताम्बूलवर्जनाङ्गो रक्तकण्ठश्च जायते । धृत
त्यागात् सुबाधय्यं सर्वस्त्रिग्वपुर्भवेत् । फलत्या-
नेन सतिमान् वज्रपुलश्च जायते । नमो नारायणायेति
नत्वाऽनशनजं फलम् । पादाभिवन्दनाद्विष्णोर्लभेद्भुगो-
दानजं फलम् । एवमादित्रैः पार्थ ! तृप्तिमायाति के-
शवः । “कालैव यतिमधिकृत्य काठकण्टहम् । “एकरालं
वसेत् पामे नगरे पञ्चरालकम् । वर्षाभ्योऽन्यत् वर्षासु
मासांश्च चतुरो वसेत्” । एतदशक्तविषयम् । “जहं
वार्षिकाभ्यां मासाभ्यां नैकस्यानवासी” इति शङ्खोक्तेः ।
“चातुर्मास्यगते वा (द्वितीया) तु” ति० त० अन्वयाद्योक्तौ

चातुर्मास्यद्वितीया स्त्री “आपादे फाल्गुनोर्जेचे वा
द्वितीया विधुच्ये । चातुर्मास्यद्वितीयास्ताः प्रवदन्ति
महर्षयः” इति स्मृत्युक्ते आपादाद्वितीयाचतुष्के
चातुर्थ्यं न० चतुरस्र भावः ध्वज् । चतुरतायां दणतायाम्
“चातुर्थ्यं सुद्वतमनोभवया रतेषु” सा० द० “संभोगक्षेत्रे
चातुर्थ्यं हर्षवासायमनोहरैः” भा० आ० १६०५ ।

चातुर्वर्ष्यं न० चत्वारो ब्राह्मणादयोवर्षा एव स्वार्थे ध्वज् ।
ब्राह्मणादिषु चतुर्षु वर्षेषु चातुर्वर्ष्यं मया स्मृतमिति
गीता । भावे-ध्वज् । २८४ वर्षे धम्मे । वर्षभेदेन धम्मा-
भेदाः शङ्केन दर्शिताः यथा ।
“चातुर्वर्ष्यं हितार्थं यः शङ्कः शास्त्रमयाकरोत् । यजनं
याजनं दानं तथैवाध्यापनक्रियाम् । प्रतिपद्यद्वाध्ययनं
विप्रः कर्माणि कारयेत् । दानमध्ययनञ्चैव यजनञ्च
यथाविधि । क्षत्रियस्य तु वैश्यस्य कर्मेदं परिकीर्तितम् ।
क्षत्रियस्य विशेषेण प्रजानां परिपालनम् । क्षत्रिगोरक्ष
वाणिज्यं वैश्यस्य परिकीर्तितम् । शूद्रस्य हिज-
गुच्छूपा सर्वशिल्पानि चाप्यथ । क्षमा सत्यं दमः
शौचं सर्वधामविशेषतः । ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्य
स्वयोवर्षा द्विजातयः । तेषां जन्म द्वितीयन्तु
विज्ञेयं मौञ्जवन्धनम् । आचार्यस्तु पिता प्रोक्तः
सावित्री जननी तथा । ब्रह्मक्षत्रविशाञ्चैव मौञ्जी-
वन्धनजन्मनि । विप्राः शूद्रसमास्तावद्विज्ञेयास्तु विच-

क्षयैः । यावद्दे न जायन्ते द्विजाधेयास्तु तत्परम्” ।
“ब्राह्मणः क्षत्रियोवैश्यः शूद्रश्चेति वर्णाश्रितारः ।
तेषामाद्याद्विजातयः । तेषां निषेकाद्याः प्रशशानान्तो
मन्त्रवत् क्रियासमूहः । तेषाञ्च वर्णाः, ब्राह्मणस्याध्यापनं
क्षत्रियस्य शस्त्रनिष्ठता वैश्यस्य पशुपालनं शूद्रस्य
द्विजातिगुच्छूपा । द्विजानां यजनाध्ययने । अथैतेषां
वृत्तयः ब्राह्मणस्य याजनप्रतिग्रहौ, क्षत्रियस्य क्षिति-
त्वाणं, क्षत्रिगोरक्षवाणिज्यकुसीदयोनिपोषणानि वैश्यस्य,
शूद्रस्य सर्वशिल्पानि । आपादनन्तरा वृत्तिः” विष्णुसं० ।

चातुर्होतृक पु० चतुर्होतृप्रतिपादकपण्यस्य व्याख्यानः
स्मृत्वात् ठक् । चतुर्होतृप्रतिपादकपण्यव्याख्याने ।
चतुर्होतृणां कर्म अण् । चातुर्होतृ चतुर्णां होतृणां
कर्मणि । चतुर्होतृशब्दे उदा० ।

चातुष्टय पु० चतुष्टयं कलापसूत्रवृत्तिं नेति अधीते वा अण् ।
“स्मृत्वाश्च कोपधात्” पा० कोपधात् प्रत्ययस्य लुको-
विधानात् अय्य च कोपधत्वाभावात् न लुक् । चतुष्टय
इत्यभिधे

चातुष्प्राश्य न० चतुर्भिर्ध्वज्युग्मद्वादिभिर्ध्वजिभिः प्राश्यम्
ततः स्वार्थे ऽण् । चतुष्प्राश्विजां भोजनपध्याप्ते
द्योदने । “चातुष्प्राश्यभोदनं पचन्ति” शत० ब्रा० २।१।४।४।
“दशपौर्णमासानीजानोदक्षिणातिपक्वा चातुष्प्राश्यं
ब्राह्मणान् भोजयेत्” का० त्रौ० ४।६।१० ।

चातु न० चाय-करणे इन् । अग्निमन्त्रनयन्तावयवभेदे ।
अग्न्युद्धारण्ये ६१ पृष्ठे उच्यते । तत्र च पृष्ठे चतु-
मिति पाठः प्राचीनसंहितप्रत्यपाठानुसारेण प्रमादात्
सहितः सर्वत्र चालभित्वेव पाठः साधुः का० त्रौ०
४।८।२६ स्मृतभाष्ये तत्सङ्ख्यादिकम् कर्क आह ।

“अथे पुरस्तात् प्रत्यङ्मुखे स्थिते मन्त्रं कुर्वीत् । तत्र
च प्रथममक्षरारणिसुत्तारणां निधाय उत्तरारण्या
ईशानदिग्भागादष्टाङ्गुलदीर्घं द्वाङ्गुलविपुलं प्रमथ्यं
क्षित्वा तस्य मूलं चालवुद्धे प्रवेश्य अक्षरारण्या मूला-
दष्टाङ्गुलं त्यक्त्वा अस्याश्च द्वादशाङ्गुलं त्यक्त्वा तदनरात्रे
अङ्गुलचतुष्टयपरिमिते पूर्वारण्येन मन्त्रानं कृत्वा
चालवुद्धे प्रमथ्यस्यापि तत्र निधाय चालाय
कीलकापसोपयुग्मं द्वापामौवीचीं निधाय यन्त्रं चार-
यित्वा चालं नेत्रेण प्रदक्षिणं त्रिवेदयित्वा तथा
मन्त्रं कुर्वीत् यथा जातोऽग्निः प्राच्यां पतति तत्र यज-
मानः प्राङ्मुखो यन्त्रधारणं करोति पत्नी चालं